

ABSTRACT

FOCUS ON FORM THROUGH COLLABORATIVE TASKS WITH SECONDARY-LEVEL EFL THAI LEARNERS: LEARNING SIMPLE PAST TENSE THROUGH JIGSAW AND DICTOGLOSS TASKS

Sulawan Rattanatippayaporn

Payap University, Chiang Mai, November 2005

Thesis Supervisor: Dr. Graeme Y. Ritchie

The aim of the research was to study two collaborative tasks namely dictogloss and jigsaw tasks as used by secondary-level EFL Thai students. Specifically, the purposes of the research were: (1) to study the difference in language-related episodes (LREs), both lexis-based LREs and form-based LREs, between the participants from two different groups, Group J (jigsaw task), and Group D (dictogloss task), (2) to assess language learning in the two groups by the use of core pre- and core post-tests, (3) to study the relationship between the collaborative dialogues and language learning by tailor-made post-test scores, (4) and to study the difference of the quality of written production between the participants from the two different groups. The participants were 40 Mattayomsuksa 3 (Grade 9) students at a government secondary school in the north of Thailand. The participants were

divided into two groups; jigsaw and dictogloss groups. Teaching materials such as texts and exercises were created to teach the simple present tense and simple past tense. Mean and standard deviation were used to compare LREs, core pre- and post- test scores, and written production. Chi-square was used to analyze the tailor-made post- test scores.

The results of the analysis revealed no statistically significant differences between Groups J and D in the average number of lexis-based LREs, the average number of form-based LREs, and the total number of LREs. Although no significant differences were found in LREs, both tasks generated discussion about language in class. No significant difference was found in the performance of Groups J and D in the core post-test. However the participants from both groups showed an improvement in their performance their core post- test scores. Analysis tailor-made post-test items showed no statistically significant associations between students' collaborative dialogues and their language learning, so there was no evidence to support that students' collaborative dialogues had an effect on their language learning. In addition, no statistically significant differences were found in the quality of written production between the students from the two different groups.

บทคัดย่อ

การเรียนรู้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยผ่านการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนไทยในระดับ
มัธยมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : เรียนรู้โครงสร้างภาษาในรูปอดีตกาล โดย
ใช้งานกลุ่มแบบ Jigsaw และ Dictogloss

สุลาวัลย์ รัตนทิพย์ภรณ์

มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่ พฤศจิกายน 2548

ประธานกรรมการ: ดร. Graeme Y. Ritchie

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษางานกลุ่ม 2 แบบ คือ งานกลุ่มแบบ Dictogloss และแบบ Jigsaw ซึ่งถูกใช้โดยนักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป้าหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาความแตกต่าง โครงสร้างภาษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานกลุ่มแบบ Dictogloss และแบบ Jigsaw ซึ่งโครงสร้างภาษาจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ โครงสร้างด้านคำศัพท์ และ โครงสร้างด้านรูปประโยค ร่วมด้วยการประเมินการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบหลักก่อนเรียนและแบบทดสอบหลักหลังเรียน อีกทั้งยังศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่นักเรียน ได้อภิปรายระหว่างการทำงานคู่กับการเรียนรู้ทางด้านภาษาของนักเรียน 2 กลุ่ม จากแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งสร้างขึ้นเพิ่มเติม และเพื่อศึกษาความแตกต่างของคุณภาพของงานเขียนระหว่างนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลทางภาคเหนือของประเทศไทยจำนวน 40 คน สื่อการสอน เช่นบทเรียนและแบบฝึกหัดออกแบบ โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในเรื่อง Simple present tense และ Simple past tense การวิจัยนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องการศึกษาโครงสร้างภาษา คะแนนแบบทดสอบหลักก่อนและหลังเรียน และการเขียนเรื่องของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

ไคสแควร์ใช้ในการวิเคราะห์แบบทดสอบหลังเรียนซึ่งสร้างเพิ่มเติม

ผลจากการวิเคราะห์ ไม่พบค่านัยสำคัญทางสถิติของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โครงสร้างภาษาทางด้านคำศัพท์ โครงสร้างภาษาทางด้านรูปประโยคและ โครงสร้างภาษาโดยรวมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แม้จะไม่พบค่านัยสำคัญ แต่งานกลุ่มทั้งสอง สามารถนำไปใช้กระตุ้นเพื่อก่อให้เกิดการอภิปรายเกี่ยวกับภาษาภายในห้องเรียน ในการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนจากแบบทดสอบหลักของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการทางการเรียนเนื่องจากมีคะแนนในแบบทดสอบหลักหลังเรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างได้อภิปรายในการทำงานคู่กับการเรียนรู้ทางด้านภาษา ซึ่งประเมินจากคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งสร้างขึ้นเพิ่มเติม ดังนั้นจึงไม่พบข้อสนับสนุนที่ว่าสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างได้อภิปรายในระหว่างที่ทำงานคู่ มีผลต่อการพัฒนาทางการเรียนภาษา ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างของงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน